

V mesta Zelena.

(Pradjl Jur' Povle, denove v špital) 1876.
star 70 let.)

Zenket je liu an gospod, kje imer
kvapca. Tam bliz grasine je lva pa
ana jama. Zidej je pa djav gospod kvapca.
Sov sov not, da homo vidl, kako je gva-
loka. Puol sta pa vse vrvi v tist vas
pobrava, in jeh ukrep zvezava. Zidej
gospod na vrvi spusti kvapca kje dvov.
voni kvape sveia jenga kje mlina nesu,
in ga bara: Kje hi kej jest doliu? ta mu
je pa djav. Tamle v jen izvan grasin, je
kar noc pripravlen. Tada se kje, noter
pride tok je pod mizo lezov in par; on
je pa h pei pokleknu in molu, puol pa
si gre veirjo pripravt, otem pride inna
gospa in mu veie: Zidej hor te tri veiere
od anajitih so pounot velk prestav, pa le
korajzen hod, hor sveien molej. Kes je vse
prestav in je vesu tisto zensko in mesto
Zelena, potem je pa liu pa an voni krelj,
prou dvoher se mu je godil. Pa po dom
se mu je stozil, hi liu rad vam sov pogledat

»Krhel ga je, kako bo šov, ko znov ni.

Mu je pa vava svoj zgovajš in mu rekva:
De tam quor na kvome mesta ne sme v tisto
ostarijo jet, de puol nei vedu ne ho, de ho
pozalu na no. Zidej je, pa šov, ko priše na
kvome mesta do tiste ustarije, pa gre noter,
ko je van šov pa nei ni vedu, pa je
vanter prišu v svoj kraj, za Zileno pa
nič vedel ni. Pa da se na goro, je spraš
šov vetrave, kje li bliu ta in ta kraj:
hurja, sever, in krive mu niso nei ve,
vel povedat; potem priše pa joh, in tega
prasa: kje je ta in ta kraj. Joh mu pa
pove: de straišo neizrečno delei, de on
dvaket staj, je že v te treh dežel, pa, de
more juter kje jet, nevest quont preštihat,
ko se ho možina, ko je moža zgubina.
Zidej ko je kje prišu je v tisto hišo šov,
de ga noheven vidu ni, gre v kamro in
nevesto kje pokliče in jo lava kako,
de se moži, in vnu je vjava: Zakaj te
pa tako doug ni nezaj lvo. Ji je pa pove:
šov, kako se mu je govil. Nevesta gre
nezaj v hišo, ko je ^{lva} očet noter in
starosino nastavi uganko: Gaz sem

jenket zvat kviu kviu meva, zvej
sem ga na zgubina, sem na vana srehar,
niga narevit, zvej sem na ta zvatga neva,
kaj prave ker je hou? so na mi zavpil:
De ta zvat, Pulej je na tega pripelava
kze in je vjaua: Ne^{ho} na se ta star moj
moz, ko se je najva.